

Baumit CeramicSystem

Ceramic System

Klasyczne rozwiązanie

Baumit CeramicSystem

1	Informacje ogólne	Strona	4
2	Dokumenty odniesienia	Strona	4
3	Podstawy i planowanie	Strona	4–5
3.1	Bezpieczeństwo pożarowe		
3.2	Planowanie spoin i wielkości pól		
3.3	Współczynnik rozszerzalności		
3.4	Układ spoin		
3.5	Waga systemu		
4	Struktura systemu i wymagania dotyczące jego składowych	Strona	6–8
4.1	Mocowanie płyt styropianowych (EPS) lub wełny mineralnej lamelowej (MW-L)		
4.2	Materiał termoizolacyjny		
4.2.1	Płyty styropianowe (EPS)		
4.2.2	Wełna mineralna lamelowa (MW-L)		
4.3	Wykonanie warstwy zbrojonej		
4.4	Zakotwienie płyty termoizolacyjnej z wykonaną warstwą zbrojoną do ścian budynku		
4.5	Okładziny		
4.5.1	Ceramiczne		
4.5.2	Ceramiczne ręcznie formowane		
4.5.3	Kamienie naturalne		
4.5.3.1	Małoformatowe		
4.5.3.2	Wielkoformatowe		
4.6	Mocowanie okładzin ceramicznych ręcznie formowanych, ceramicznych i kamienia naturalnego		
4.7	Spoinowanie		
4.7.1	Gładkie okładziny ceramiczne itp.		
4.7.2	Porowate okładziny ceramiczne, kamienne itp.		
4.8	Dylatacje		
4.9	Szczeliny dylatacyjne ograniczające poszczególne pola		

5	Przygotowanie podłoża i montaż płyt izolacyjnych	Strona	9
6	Warstwa zbrojona i mocowanie mechaniczne	Strona	9
6.1	Schemat rozmieszczenia łączników mechanicznych		
7	Mocowanie okładzin	Strona	10–11
8	Spoiny	Strona	12–13
8.1	Zaprawy do spoinowania		
8.2	Szerokość		
8.2.1	Wartości orientacyjne		
8.3	Aplikacja		
8.3.1	Spoinowanie za pomocą kielni do spoin („fugówki”)		
8.3.2	Spoinowanie metodą szlamowania		
9	Dylatacje	Strona	14–17
9.1	Rodzaje		
9.1.1	Szczeliny konstrukcyjne		
9.1.2	Szczelina dylatacyjna ograniczająca poszczególne pola		
9.1.2.1	Wykonanie szczeliny ograniczającej poszczególne pola. Szczegół K 1.20		
9.1.3	Szczeliny dylatacyjne w narożnikach budynku		
9.1.3.1	Narożnik zewnętrzny. Szczegół K 1.24		
9.2	Schematy połączeń		
9.2.1	Połączenie z ościeżnicą. Szczegół 3.12		
9.2.2	Połączenie z parapetem / podokiennik. Szczegół K 3.10		
9.2.3	Połączenie z roletą. Szczegół K 3.14		
9.2.4	Połączenie z dachem. Szczegół K 4.10		
9.2.5	Strefa cokołowa - szczegół mocowania		
9.2.6	Narożnik wewnętrzny. Szczegół K 1.28		

1. Informacje ogólne

Niniejsze wytyczne w zakresie obróbki są skierowane przede wszystkim do projektantów, architektów, firm budowlanych i wykonawców. Ich celem jest zagwarantowanie płynnych oraz zgodnych z normami procesów roboczych, poczynwszy od fazy projektowania, aż po zakończenie prac. Dokument opisuje wymagania, sposób projektowania i wykonania powierzchni systemu zewnętrznej izolacji termicznej z wyprawą z twardym poszyciem (okładziny ceramiczne, płytki cegłopodobne i kamień naturalny).
W broszurze objaśniono warunki ramowe i kroki związane z montażem systemu. Odbiegają one od typowych, czyli tych wykonywanych ze strukturalnym tynkiem cienkowarstwowym. Zawarte tutaj informacje dają wykonawcom systemu Baunit CeramicSystem możliwość bezpiecznego i trwałego montowania komponentów, a także pomagają odpowiednio wcześniej takie elewacje zaprojektować.
Opisany system został przetestowany i zatwierdzony technicznie. Żadne jego elementy nie mogą zostać usunięte ani zastąpione innymi.

2. Dokumenty i odniesienia

Dla układu Baunit CeramicSystem wydano Europejską Ocencę Techniczną **ETA 20/0246**

Dokument zawiera między innymi informacje na temat przeznaczenia, wymagań dotyczących komponentów systemu i metod potwierdzania spełniania tych wymagań. Niniejsze wytyczne należy traktować jako standardowe.

3. Podstawy i planowanie

Baunit CeramicSystem to układ ociepleniowy, który można stosować na ścianach, zarówno w nowym, jak i starym budownictwie. Przed rozpoczęciem prac należy zapoznać się z podstawowymi warunkami wykonania ocieplenia oraz zaplanować etapy poszczególnych prac.

3. Podstawy i planowanie

3.1 Bezpieczeństwo pożarowe

Klasyfikacja ogniowa Baunit CeramicSystem
ETA 20/0246 Baunit CeramicSystem EPS (NRO¹) i MW-L (A2-s1, d0²)

3.2 Planowanie spoin i wielkości pól

Zewnętrzne okładziny ceramiczne posiadają cechy uszczelniające. Powierzchnia spoin w stosunku do całej powierzchni elewacji musi wynosić co najmniej 6%, a szerokość spoiny powinna wynosić co najmniej 8 mm. W zależności od rodzaju okładzin (paroprzepuszczalność) i formatu, udział ten może być również znacznie wyższy (tab. rozdz. 9). W przypadku, gdy spoiny obejmują ≤ 6% powierzchni, należy potwierdzić obliczeniowo w projekcie, że w długiej perspektywie na powierzchni nie będzie pojawiał się kondensat. W przypadku obiektów o podwyższonym poziomie wilgoci (np. krytych pływalni, obiektów przemysłowych), należy je poddawać szczególnym analizom z punktu widzenia fizyki budowli. Projekt powinien uwzględnić również termiczne i higroskopijne właściwości okładzin (rozszerzalność).
Spoiny ograniczające pola należy zatem wypełnić materiałem elastycznym (rozdz. 10). Szczeliny tego typu można wykonać, stosując odpowiednie profile szczelinowe lub też elastyczne masy wypełniające szczeliny (rozdz. 10).

3.3 Współczynnik rozszerzalności

Za podstawę planowania szczelin przyjęto współczynnik rozszerzalności okładziny (maks. 1,2 mm/m/100°K). W przypadku spodziewanych większych rozszerzeń (np. duży format i/lub ciemna kolorystyka) należy uwzględnić ten fakt przy wymiarowaniu pól.

3.4 Układ spoin

Planowanie szczelin dylatacyjnych ograniczających poszczególne pola ma znaczenie zarówno z technicznego, jak i estetycznego punktu widzenia. Należy je opracować wcześniej i przekazać podmiotowi odpowiedzialnemu za montaż okładzin jeszcze przed rozpoczęciem pracy. Poza tym należy uwzględnić szczeliny dylatacyjne budynku w odniesieniu do całego systemu.

3.5 Waga systemu

Materiał termoizolacyjny	Waga systemu	Grubość okładzin	Wysokość budynku
EPS	≤ 70 kg	okładzina ceramiczna do 15 mm grubości / kamień naturalny do 20 mm grubości	≤ 25 m
MW-L	≤ 75 kg	okładzina ceramiczna do 15 mm / kamień naturalny ≤ 15 mm	parter
	≤ 60 kg	okładzina ceramiczna do 15 mm / kamień naturalny ≤ 10 mm	≤ 25 m*

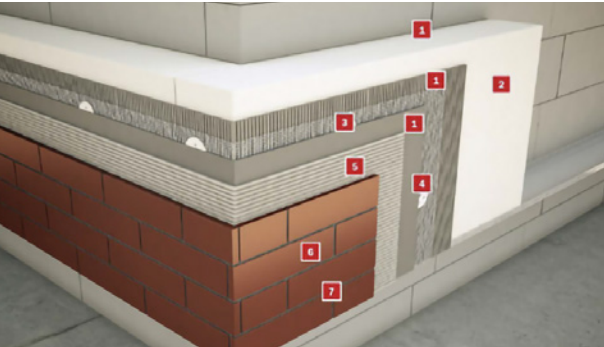
Właściwości	Płytki klinkierowe	Płytki ceramiczne	Płyty z piaskowca	Płyty granitowe
Ciężar na jedn. powierz. (kg/m²) **	30-35	30-40	35-60	35-60
Grubość spoin (mm)	8-20			
Udział procentowy spoin (% powierzch.)	≥ 6%			

¹ Układ nierozprzestrzeniający ognia wg PN-B-02867
² Układ niepalny zgodnie PN-EN 13501
*W przypadku wysokości budynku > 25 m wymagane są osobne obliczenia statyczne.
** Wartość w warunkach końcowego użytkowania (płyty okładzinowe i maksymalna grubość zaprawy klejącej).

4. Struktura systemu i wymagania dotyczące jego składowych

System	Baumit Ceramic	
	Wersja z płytą styropianową (EPS)	Wersja z płytą lamelową z wełny mineralnej (MW-L)
Waga systemu	< 70 kg/m²	poziom 0 ≤ 75 kg/m² ≤ 25 m ≤ 60 kg/m²
Zaprawa klejąca	Baumit ProContact > 60% pokrycia powierzchni	Baumit ProContact 100% pokrycia powierzchni
Płyty termoizolacyjne	EPS TR 100	MW-L TR 80
Grubość materiału izolacyjnego	20–300 mm	40–200 mm
Warstwa zbrojona	Baumit ProContact 3–5 mm	Baumit ProContact 5 mm
Siatka zbrojąca	Baumit StarTex Grob	
Łączniki mechaniczne	Baumit S	
Zaprawa klejąca do okładzin	Baumit CeramicFix / Baumit FlexTop	
Rodzaj okładzin	okładziny ceramiczne ręcznie formowane okładziny ceramiczne kamienie naturalne	okładziny ceramiczne ręcznie formowane okładziny ceramiczne kamienie naturalne ≤ 15 mm (poziom 0) kamienie naturalne ≤ 10 mm (≤ 25m)
Rodzaj zaprawy do spoinowania	Baumit Ceramic S / Baumit Ceramic F	

*tworzenie elastycznych szczelin, patrz rozdział 9. Dylatacje

1. Zaprawa klejowo-szpachlowa Baumit ProContact
2. Elewacyjna płyta styropianowa (EPS)
lub wełna mineralna lamelowa (MW-L)
3. Siatka z włókna szklanego Baumit StarTex Grob
4. Łącznik mechaniczny z trzpieniem stalowym wkręcanym
5. Zaprawa klejąca do mocowania okładzin Baumit CeramicFix
lub FlexTop
6. Okładziny ceramiczne ręcznie formowane / ceramiczne /
kamienne
7. Zaprawa do spoinowania Baumit Ceramic S/F

4.1 Mocowanie płyt styropianowych (EPS) lub wełny mineralnej lamelowej (MW-L)

UWAGA: Do w/w etapu prac można przystąpić po sprawdzeniu wytrzymałości podłoża ściennego na rozrywanie ≥ 0,08 MPa*, jak również zastosowaniu w trakcie klejenia tzw. metody obwodowo-punktowej.

Produkt: zaprawa klejowo-szpachlowa Baumit ProContact
Metoda: obwodowo-punktowa
Naniesienie pasma zaprawy klejącej po obrzeżach płyty na szerokość ok. 5 cm oraz dodatkowo 3–6 placków wielkości dłoni - w jej środku. Zaprawa klejąca powinna pokrywać co najmniej 60% powierzchni płyty.
Przerwa technologiczna: 1 dzień

4.2 Materiał termoizolacyjny

4.2.1 Płyty styropianowe (EPS)

Wszystkie płyty EPS zatwierdzone w systemach ociepleń Baumit są dozwolone w układzie CeramicSystem.
Wymaganie minimalne: EPS-EN13163-T2-L1/L2-W2-S1/S2-P3/P4-DS(70,-)1-DS(70,-)2-DS(N)-2-BS115-CS(10)70-SS20-TR(100, 120 lub 150)-WL(P)0,5-MU60

* Sprawdzenia nośności podłoża ściennego można dokonać, przyklejając do jego powierzchni na różnych wysokościach i na co najmniej dwóch różnych ścianach obiektu, np. frontowej i szczytowej, kilka (8–10 szt.) kostek styropianu o wym. 200 x 200 mm, a następnie po min. 3 dniach, odrywając je. Rozerwanie w styropianie świadczyć będzie o wystarczającej nośności podłoża, która to pozwoli na mocowanie płyt termoizolacyjnych do elewacji.

4. Struktura systemu i wymagania dotyczące jego składowych

4.2.2 Wełna mineralna lamelowa (MW-L)

Wszystkie płyty lamelowe z wełny mineralnej zatwierdzone w systemach ociepleń Baumit są dozwolone w układzie CeramicSystem.
Wymaganie minimalne: MW-EN13162-T5-DS(T+)-DS(TH)-CS(10)40-SS20-TR80-WS1, WL(P)3-MU1

4.3 Wykonanie warstwy zbrojonej

Grubość: 3,0–5,0 mm dla EPS; ok. 5,0 mm dla MW-L
Produkt: zaprawa klejowo-szpachlowa Baumit ProContact + siatka z włókna szklanego Baumit StarTex Grob o parametrach:
Gramatura: ok. 200 g/m²
Wymiar oczek: 6,5 mm x 7 mm

4.4 Zakotwienie płyty termoizolacyjnej z wykonaną warstwą zbrojoną do ścian budynku

Produkt: łączniki mechaniczne, stalowe, wkręcane (min. 6–8 szt./m²)
Zaleca się używanie produktu Baumit S/F.
Mocowanie przez świeżą warstwę zbrojoną!
Przerwa technologiczna: 5 dni

4.5 Okładziny

4.5.1 Ceramiczne

Grupy: + Ala, Alb, Bla, Blb, Alla, Blla, Allb, Bllb, AIII i BIIIb wg PN EN 14411
Mrozoodporne
Powierzchnia: maks. 0,36 m²
Długość boku: maks. 60 cm
Grubość: maks. 15 mm
Nasiąkliwość: ≤ 13,8%

4.5.2 Ceramiczne ręcznie formowane

Grupy: Ala, Alb, Bla, Blb, Alla, Blla, Allb, Bllb, AIII i BIIIb wg PN EN 144111
Mrozoodporne
Powierzchnia: maks. 0,054 m²
Długość boku: maks. 60 cm
Grubość: maks. 15 mm
Nasiąkliwość: ≤ 13,8%

4.5.3 Kamienie naturalne

Niepowleczone płytki z kamienia naturalnego wg EN 1469
Dolna strona nieobrobiona, tolerancja płaskości maks. 0,5% długości płytki.
Nasiąkliwość: ≤ 5,7%

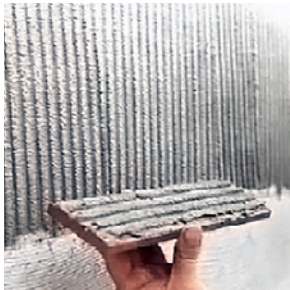

4.5.3.1 Małoformatowe

Grubość: 6–20 mm
Powierzchnia: < 0,19 m²
Długość boku: < 0,61 m

4. Struktura systemu i wymagania dotyczące jego składowych

4.5.3.2 Wielkoformatowe
Grubość: 6–20 mm
Powierzchnia: < 0,72 m²
Długość boku: < 1,20 m
Proporcje dł./szer. 1:1 < do < 1:3

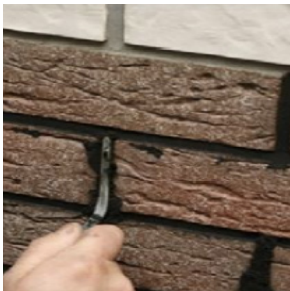
4.6 Mocowanie okładzin ceramicznych ręcznie formowanych, ceramicznych i kamienia naturalnego

Produkt: zaprawa klejowa Baumit CeramicFix / FlexTop
Klej наносzony zarówno na podłoże, jak i na płytkę.
Metoda: Buttering-Floating
Przerwa technologiczna: min. 5–7 dni

4.7 Spoinowanie

4.7.1 Gładkie okładziny ceramiczne itp.
Produkt: zaprawa do spoinowania Baumit Ceramic S
Aplikacja metodą szlamową.

4.7.2 Porowate okładziny ceramiczne, kamienne itp.
Produkt: zaprawa do spoinowania Baumit Ceramic F
Aplikacja tzw. fugówką.

4.8 Dylatacje

Należy zastosować profile dylatacyjne lub jako rozwiązanie alternatywne: sznur dylatacyjny + elastyczne uszczelnienie odporne na deszcz i promienie UV.

4.9 Szczeliny dylatacyjne ograniczające poszczególne pola

Uszczelnienie spoin odporne na działanie zacinającego deszczu z zamykającym sznurem wypełniającym i elastycznymi uszczelniaczami odpornymi na działanie promieniowania UV.

5. Przygotowanie podłoża i montaż płyt izolacyjnych

W przypadku układu CeramicSystem, montaż łączników mechanicznych jest czynnością wymaganą. Łączniki z trzpieniem stalowym wkręcanym należy montować w taki sposób, aby talerzyki (dociskowe w przypadku wełny) były zlicowane z powierzchnią płyty. Należy je mocować po wykonaniu warstwy zbrojonej (na świeży materiał), a następnie zaszpachlować. Przed wykonaniem kolejnych prac, należy uwzględnić czas schnięcia warstwy zbrojonej wynoszący 1 dzień na 1 mm grubości. Przed dalszymi pracami warstwa wzmacniająca musi być całkowicie sucha!
W przypadku starego budownictwa, gdy nie jest znana jego nośność, należy zawsze przeprowadzać próbę wyrywania łączników (wartość tej siły ma znaczenie dla ustalenia minimalnej liczby łączników). Wynik należy zaprotokołować.

Układanie siatki Startex Grob

Montaż łączników mechanicznych

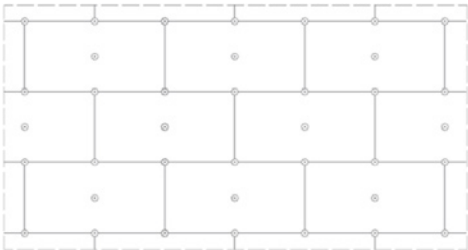
Szpachlowanie talerzyków

6. Warstwa zbrojona i mocowanie mechaniczne

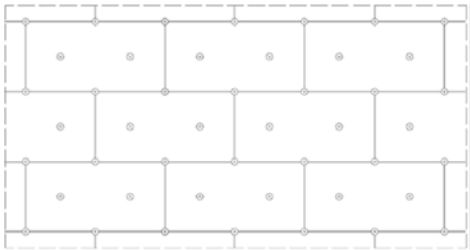
6.1 Schemat rozmieszczenia łączników mechanicznych

Rodzaj, liczba, sposób i rozmieszczenie łączników mechanicznych winny być określone w projekcie technicznym, wykonanym dla konkretnego obiektu.

6 szt./m²

8 szt./m²

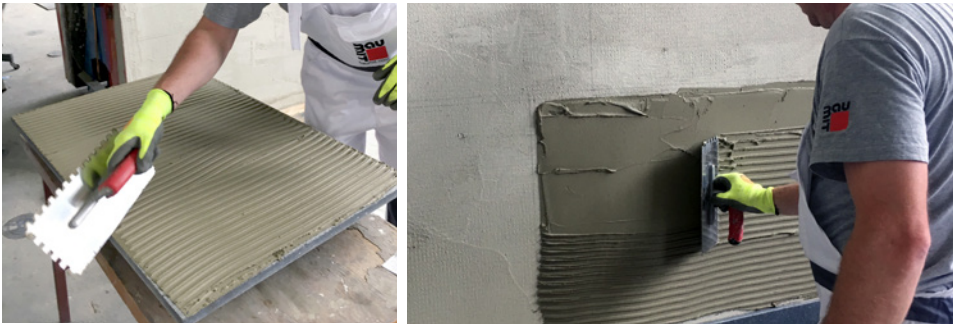

Orientacyjny schemat rozmieszczenia łączników mechanicznych

7. Mocowanie okładzin

Montażu okładzin wierzchnich należy dokonać na całkowicie wyschniętej warstwie zbrojonej z zastosowaniem zaprawy klejącej Baunit CeramicFix nanoszonej tzw. „metodą kombinowaną” (*buttering floating*) tj. zarówno na podłoże, jak i na okładzinę.

Po około 7 dniach od wykonania warstwy zbrojącej (przerwa technologiczna) można przystąpić do spoinowania okładzin.

Klejenie metodą kombinowaną (nanoszenie kleju na podłoże i okładzinę) przy użyciu Baunit CeramicFix

8. Spoiny

8.1 Zaprawy do spoinowania
Zaprawy do spoinowania należy zawsze mieszać do uzyskania jednolitej konsystencji. Ilość wody zarobowej winna być zgodna z wytycznymi producenta. Różnice w konsystencji zaprawy, mogą prowadzić do odmienności kolorystycznej.

Planowanie szczelin dylatacyjnych ma znaczenie z punktu widzenia technicznego i estetycznego, co może przyczynić się do uzyskania zamierzonego efektu wizualnego.

- 8.2 Szerokości**
Szerokości spoin zależą od następujących kryteriów:
- rodzaj
 - format
 - grubość
 - inne, szczegółowe wymagania techniczne.

8.2.1 Wartości orientacyjne dotyczące szerokości spoin na elewacjach
Procentowy udział spoiny powinien wynosić co najmniej 6% na 1 m² powierzchni okładziny wierzchniej.
Przykład obliczenia: 6% z 1 m² daje 600 cm²

Wyliczenie szerokości spoiny

=

600 cm²

Liczba spoin x 100 cm

Format płytek: 30 x 30 cm
Minimalna grubość spoiny: 600 cm²/6 x 100 cm = 1 cm

Format płytek 30 x 30 cm

= 6 m długość spoiny / m²

Material	Zalecana szerokość spoiny
Okładziny ceramiczne ręcznie formowane - cięte	8–12 mm
Okładziny ceramiczne i z kamienia naturalnego ≤ 40 x 30 cm / ≤ 0,12m ²	8–12 mm
Okładziny ceramiczne i z kamienia naturalnego ≥ 40 x 30 cm / ≥ 0,12m ²	12–20 mm

Zgodnie z tymi obliczeniami należy postępować w szczególności w przypadku krystalicznego kamienia naturalnego (np. marmuru, granitu, bazaltu, sjenitu czy porfiru), ponieważ kamienie te mają współczynnik przepuszczalności pary wodnej μ na poziomie 10000 i tym samym charakteryzują się wysoką wartością współczynnika Sd. Całość pary wodnej, jaka przechodzi na zasadzie dyfuzji w wyniku różnicy ciśnienia pary z pomieszczeń wewnętrznych do otoczenia przez ścianę zewnętrzną, musi przenikać przez spoiny, nie powodując sytuacji, w której pod okładziną pojawia się woda.

Jeśli z obliczeń tych będzie wynikała konieczność zastosowania innych szerokości szczelin, wówczas w projekcie technicznym winien zostać potwierdzony długotrwały brak kondensatu w konstrukcji systemu. W przypadku braku takiej możliwości, należy zmniejszyć format okładzin, zwiększając jednocześnie powierzchnię spoin / 1m².

8. Spoiny

8.3 Aplikacja

W trakcie spoinowania należy usunąć ewentualny nadmiar zaprawy klejącej, bowiem w przeciwnym razie głębokość szczeliny może spowodować, że po wyschnięciu spoina będzie miała w różnych miejscach odmienny kolor.

8.3.1 Spoinowanie za pomocą „fugówki”

W przypadku chłonnych, piaskowych lub chropowatych powierzchni okładzin, spoinowanie należy przeprowadzać przy użyciu zaprawy do spoinowania Ceramic F (mocno chłonne podłoża należy wstępnie nawilżyć). Zaprawę należy wymieszać do uzyskania konsystencji wilgotnej ziemi i nałożyć ją ostrożnie na całą głębokość spoiny za pomocą odpowiednio szerokiej kielni, tzw. „fugówki”. W przypadku głębokości spoiny > 10 mm aplikację należy przeprowadzić w dwóch warstwach. W pierwszej operacji, wypełnić spoiny pionowe, a następnie poziome. W drugiej operacji - odwrotnie. W celu uzyskania jednolitej spoiny należy równomiernie docisnąć zaprawę i zabezpieczyć przed zbyt szybkim wyschnięciem. Nadmiar materiału należy usunąć, zanim zacznie on twardnieć. Spoinę należy wykonać z lekkim zagłębieniem. Zaprawa nie może wystawać ponad okładzinę.

Spoinowanie za pomocą kielni do spoin

8.3.2 Spoinowanie metodą szlamowania

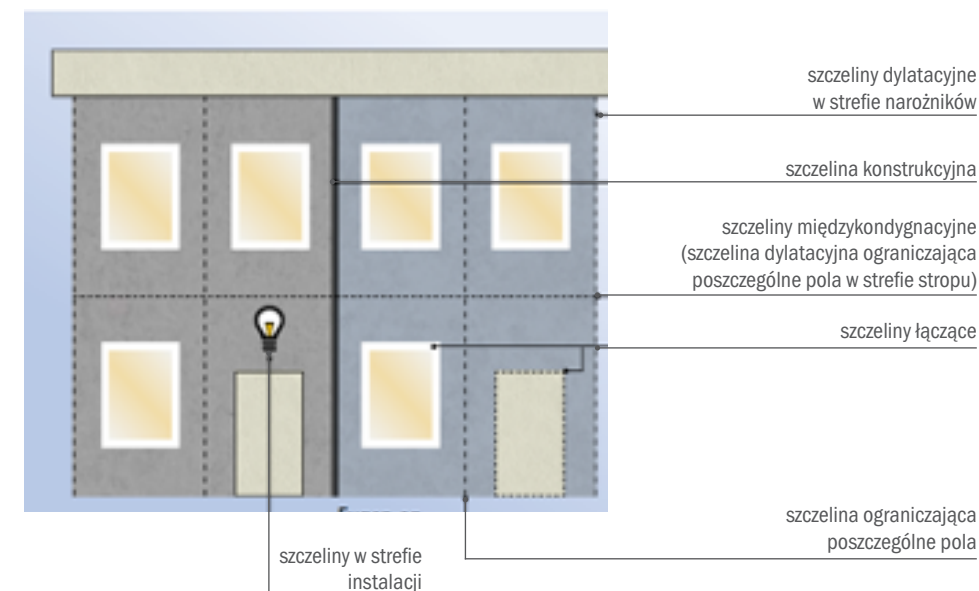
W przypadku nienasiąkliwych, gładkich powierzchni do spoinowania należy użyć zaprawy Baumit Ceramic S.

Zaprawę przygotowaną do szlamowania nakłada się na spoiny gumową szpachelką. Za jej pomocą należy nanosić zaprawę, wykonując naprzemienne ruchy po przekątnej oraz w płaszczyźnie poziomej i pionowej, lekko dociskając szpachelkę, w taki sposób, aby spoiny zostały całkowicie wypełnione. W celu uzyskania optymalnego wypełnienia należy w razie potrzeby przeprowadzić ww. czynności. Zmyć resztki zaprawy, przed jej wyschnięciem, wilgotną gąbką. Po związaniu zaprawy, ponownie umyć powierzchnię, usuwając powstały nalot.

Spoinowanie metodą szlamowania

9. Dylatacje

9. Dylatacje

9.1 Rodzaje

9.1.1 Szczeliny konstrukcyjne

Spoiny budowlane (szczeliny dylatacyjne) budynku zawsze przenosić na ocieplenie (ETICS), stosując profile dylatacyjne.

9.1.2 Szczelina dylatacyjna ograniczająca poszczególne pola

Szczeliny ograniczające poszczególne pola mają za zadanie higrometryczną kompensację długości połączonych ze sobą spoinami, sztywnych powierzchni płyt. W momencie ustalania szczelin ograniczających poszczególne pola należy uwzględnić formaty, kolor poszycia i układ budynku. W przypadku szczególnych wymagań związanych z wykonawstwem elewacji należy starannie projektować prostolinijne szczeliny ograniczające poszczególne pola, np. poprzez segmentację elewacji, elementy wykańczające, zmiany kierunków ułożenia itp. Standardowo należy zaplanować szczeliny ograniczające poszczególne pola w poziomie co 3 m (wysokość kondygnacji) oraz pionowo co 6 m, a także przewidzieć szczeliny dylatacyjne również w strefie wewnętrznych i zewnętrznych narożników budynku. Ze względów technicznych i estetycznych projektanci/architekci mogą ustalać inne wielkości pól. Spoiny należy wykonać przed montażem okładzin wierzchnich, w oparciu o projekt i z wykorzystaniem profili dylatacyjnych PVC.

Rozwiązaniem alternatywnym, z pominięciem profili PVC, jest wykonanie dylatacji w poniższy sposób: Krok 1. Nacięcie wykonuje się zawsze co najmniej do połowy grubości płyty izolacyjnej. Całkowite przecięcie materiału izolacyjnego jest możliwe tylko w przypadku stosowania profilu dylatacyjnego (patrz punkt 9.1.1).

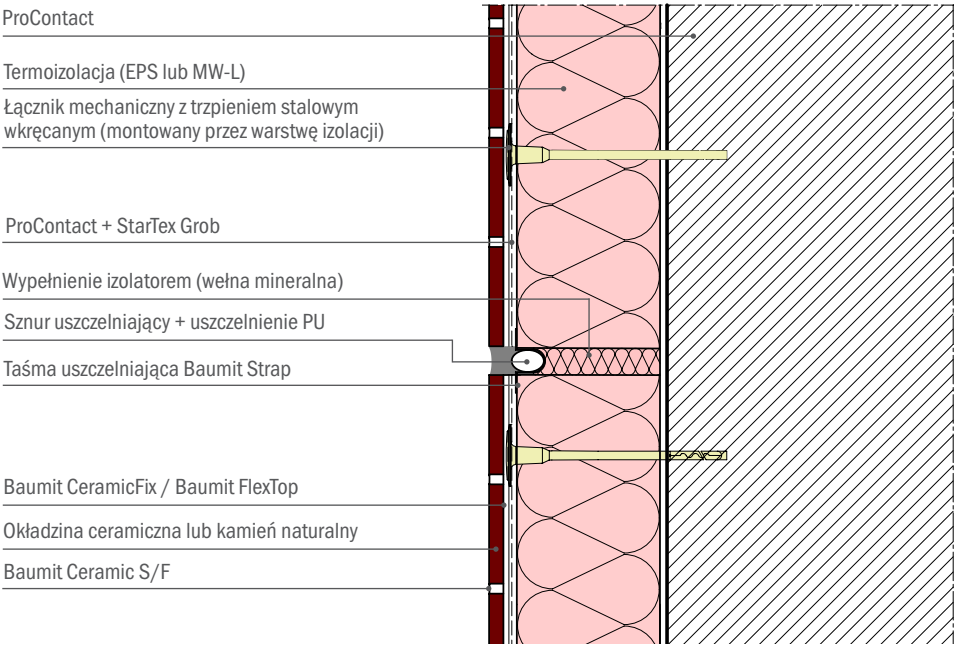
Krok 2. Szczelinę wypełnić luźno materiałem izolacyjnym.

Krok 3. Szczelinę, wypełnioną materiałem izolacyjnym, zakleić taśmą uszczelniającą (np. Baunit Strap) tak, aby w miejscu szczeliny pozostawić zagłębienie na tyle duże, aby zmieścić w nim sznur uszczelniający.

Krok 4. Po przyklejeniu okładzin (ceramicznych lub z kamienia naturalnego) w zagłębienie pozostawione w taśmie uszczelniającej, umieścić sznur uszczelniający, a szczelinę pomiędzy elementami okładziny wypełnić uszczelnieniem (np. taśma rozprężna, klej PU lub klej hybrydowy - patrz rys. 9.1.2.1). Szczeliny dylatacyjne ograniczające poszczególne pola, należy poprowadzić poziomo i pionowo w linii prostej. Schodkowe wykonywanie szczelin jest niedopuszczalne.

9. Dylatacje

9.1.2.1 Wykonanie szczeliny ograniczającej poszczególne pola. Szczegół K 1.20

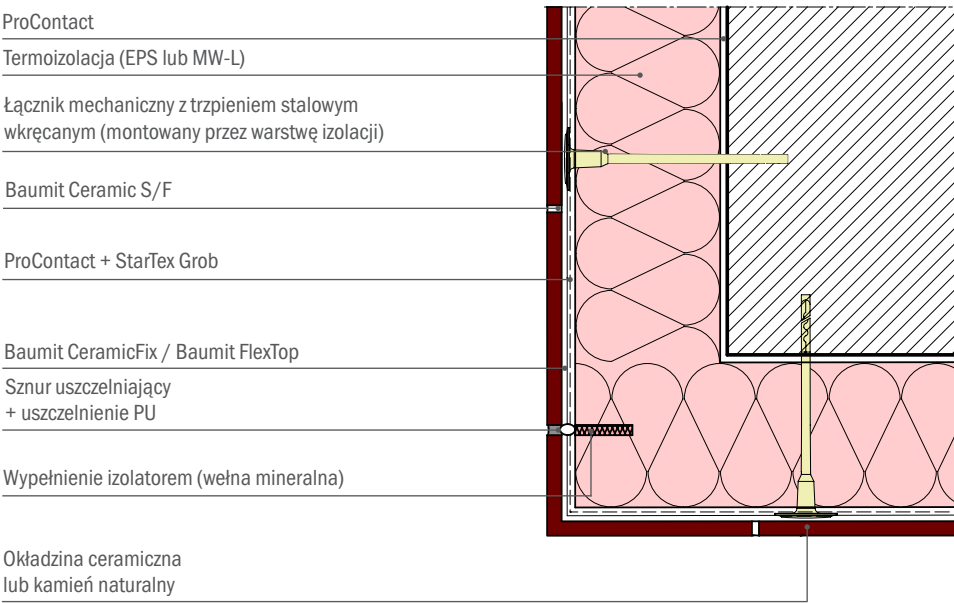

9.1.3 Szczeliny dylatacyjne w narożnikach budynku

Na każdym narożniku budynku należy zaplanować i wykonać pionową dylatację. Szczelinę należy przewidzieć w mniej reprezentatywnej stronie budynku (patrz rys. 9.1.3.1).

9.1.3.1 Narożnik zewnętrzny. Szczegół K 1.24

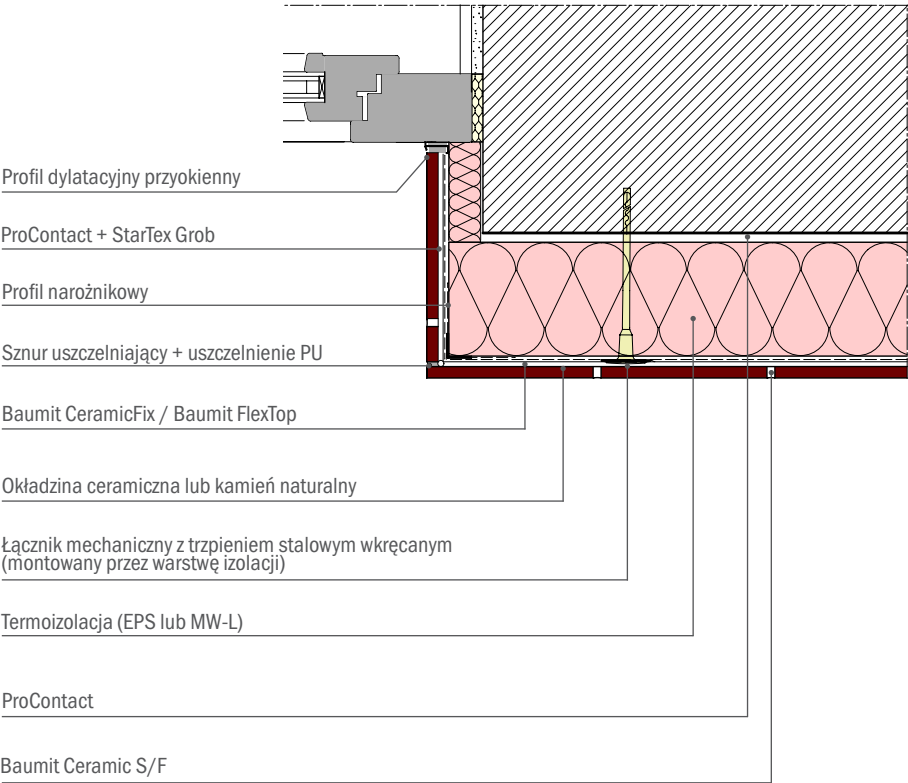
Przykład płytki narożnej

9. Dylatacje

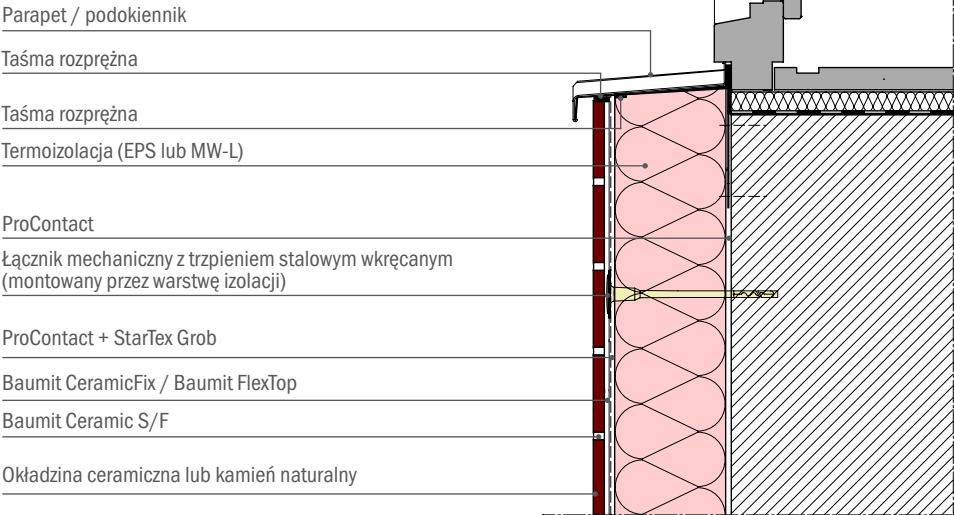
9.2 Schematy połączeń

9.2.1 Połączenie z ościeżnicą. Szczegół 3.12

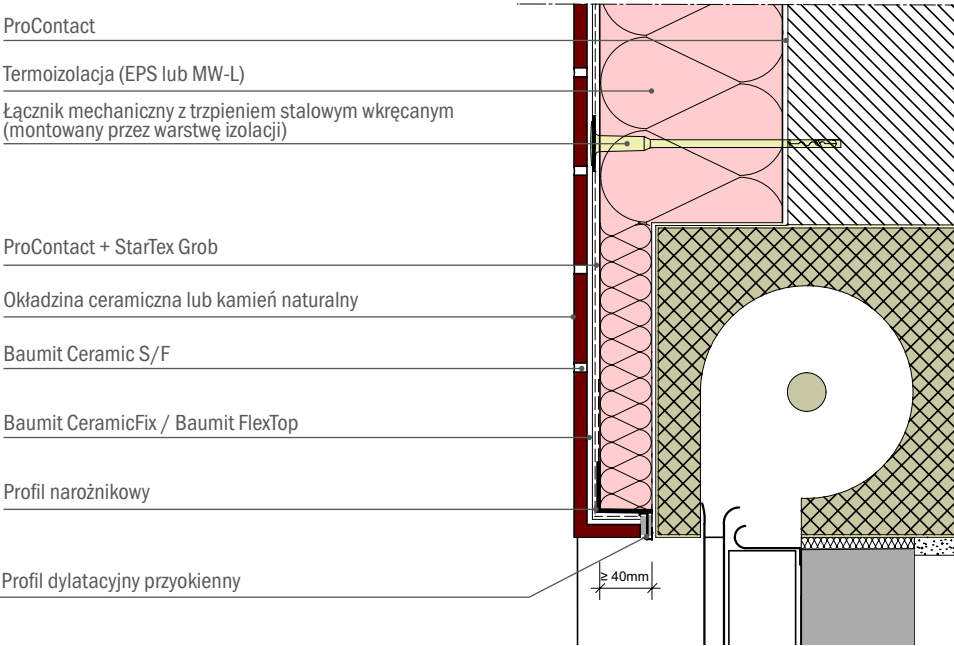

9. Dylatacje

9.2.2 Połączenie z parapetem/
podokiennik. Szczegół K 3.10

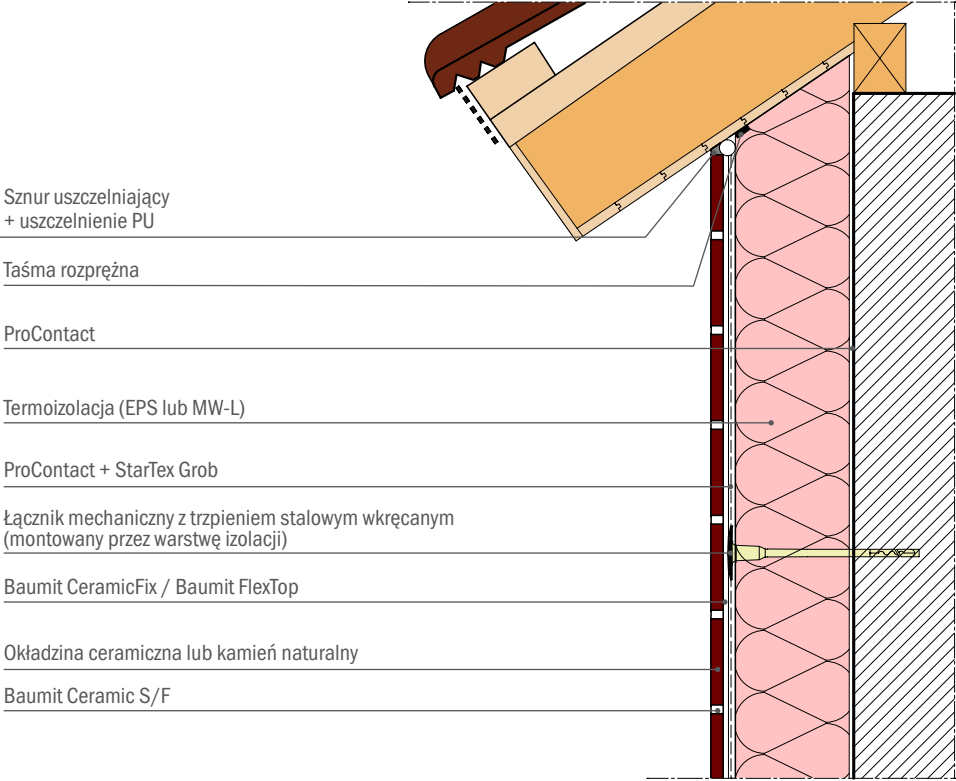

9.2.3 Połączenie z roletą. Szczegół K 3.14

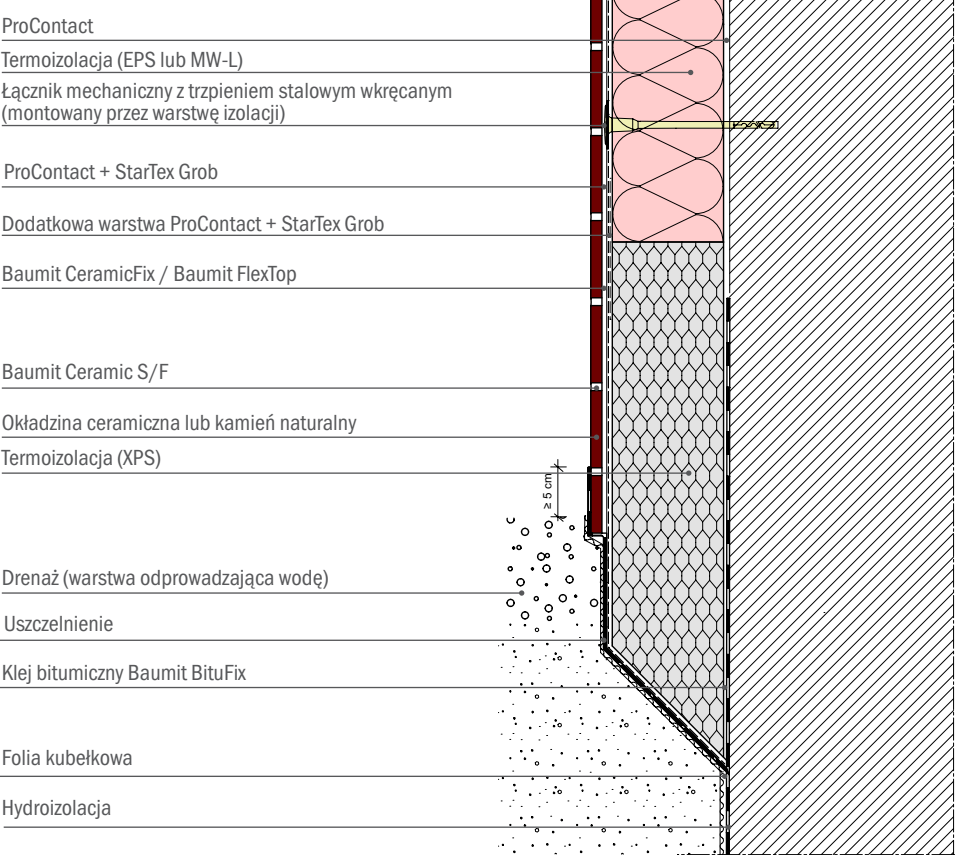

9. Dylatacje

9.2.4 Połączenie z dachem. Szczegół K 4.10

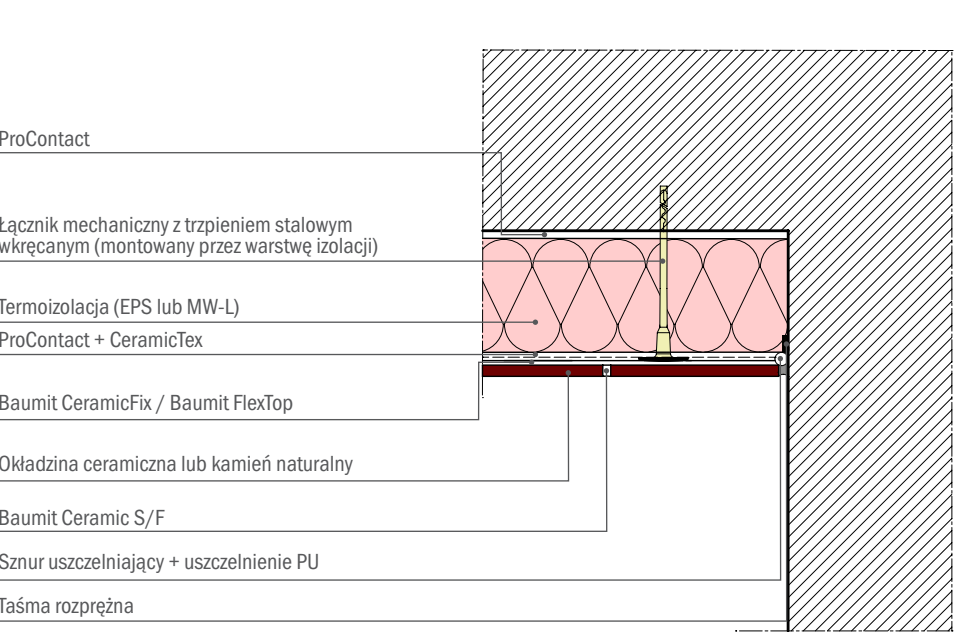

9.2.5 Strefa cokołowa - szczegół mocowania

9. Dylatacje

9.2.6 Narożnik wewnętrzny. Szczegół K 1.28

UWAGA!
Przy prowadzeniu prac ociepleniowych z zastosowaniem układu Baumit CeramicSystem, należy przestrzegać podanych przerw technologicznych. Stosowanie poszczególnych w/w produktów – vide karta techniczna konkretnego wyrobu. Temperatura otoczenia, podłoża i materiałów w czasie nakładania i wiązania zaprawy klejowo-szpachlowej, zapraw klejących oraz zapraw do spoinowania winna wynosić od +5°C do +25°C.
Każdorazowo, przed przystąpieniem do prac, powinien zostać wykonany - przez odpowiednie biuro projektowe - projekt z obliczeniami statycznymi, uwzględniający obciążenie okładzinami i wiatrem, jak również wytrzymałość podłoża.

Baumit sp. z o.o.

53-012 Wrocław
ul. Wyścigowa 56 G

info@baumit.pl, www.baumit.com